

LEBRIS

We know
books

Cornelia Funke

Vânătorii de fantome

În mare pericol

Ilustrații de Frédéric Bertrand

Traducere din limba germană
de Iulian Curuia

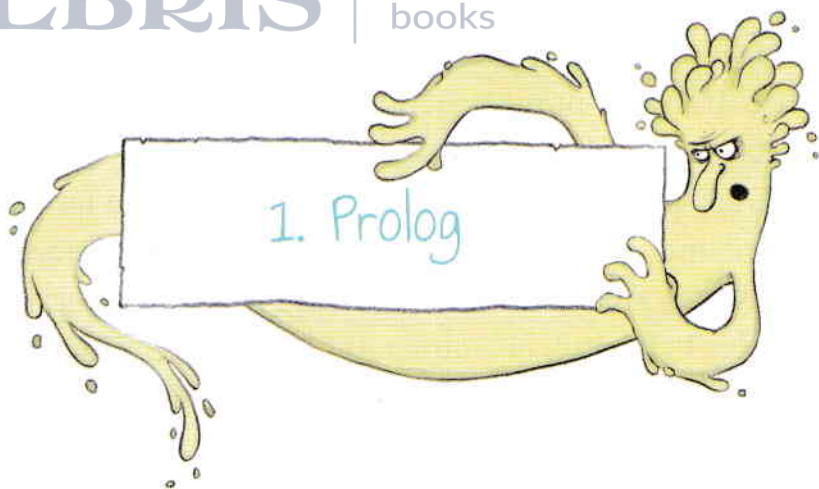

2021

1. Prolog	9
2. Un examen ușor	11
3. Satul din pâclă	19
4. Erwin Părăluță	34
5. Fantome în vizită	41
6. Al doispzezecelea mesager	49
7. Gropi suspecte	60
8. O bănuială urâtă	67
9. Un plan nesăbuit	83
10. Iadul fantomelor	94
11. Răsuflarea morții	109
12. Mult sânge și o spadă ascuțită	125
13. Zargarot	133
14. Ce dulce-i răzbunarea	156

↑ În stânga puteți vedea portretele a trei dintre cei mai cunoscuți și mai pricepuți vânători de fantome din lume: Hedwig Chimion, Tom Tomsy și Hugo, care este o Fantomă Mediu Sinistră (pe scurt, FMS). Cei trei își zic Chimion & Co. Până acum au îndeplinit cu succes toate sarcinile primite.

Au avut de-a face cu fantome dintre cele mai periculoase. De pildă, cu o Fantomă Incredibil de Ticăloasă, care îl înghețase pe unul dintre actualii lor colegi și cu o Fafie (Fantomă-Fulger Imposibil de Învins) care-și preschimba victimele în spirite de foc, în cele din urmă trebuind să facă față celei mai grele

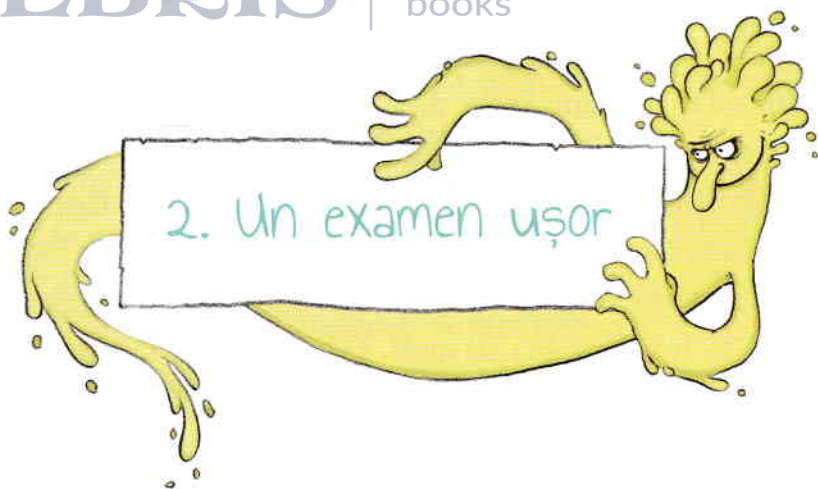
misiuni de până acum și să o înfrunte pe Baroana Sângeroasă, un teribil caz de BI (Bântuire Istorică), pe care Tom n-a putut-o neutraliza decât punându-și viața în pericol.

După această aventură, cei trei s-au gândit că nu se poate mai rău de-atât. Dar nici nu-și închipuiau ce-avea să vină! Nu o altă misiune a fost cât pe-acți să le aducă sfârșitul, ci Autorizația lui Tom de Vânător de Fantome categoria a III-a. Examenul nu se anunța atât de dificil...

Și încă ceva: îi rog pe cititorii care au de gând să parcurgă cu mult curaj această nouă aventură a celor de la Chimion & Company ca la căderea întinericului să lase cartea deoparte. De asemenea, ea nu trebuie citită în locuri izolate și cețoase. Dar destul cu prologul!

Totul a început târziu în luna lui martie, într-o vineri. Multe întâmplări prevestitoare de rău au loc într-o vineri...

Tom avea să-și spună mai târziu că ar fi trebuit să fie mai bănuitor încă de când a intrat în biroul profesorului Mucilagă. În mod normal, avea un nas bun pentru pericol. De data asta însă, dăduse chix.

— Ia loc, Tomsy! a spus profesorul, luând o gură de cafea.

Profesorul Mucilagă făcea parte doar de-o lună din comisia pentru acordarea autorizațiilor de vânători de fantome și Tom nu-l mai întâlnise niciodată.

— Tu ești tânărul care lucrează cu Hedwig Chimion, așa-i? a întrebat Mucilagă.

Tom a dat din cap că da. Ochii profesorului erau

neobișnuit de strălucitori, dar aproape fără culoare, ca toată înfățișarea lui. Chiar și pielea lui era albă ca hârtia, iar puținul păr din cap, pieptănat peste creștetul chel, arăta ca noroiul uscat.

„Tipul are moacă de FGP“, s-a gândit Tom. „Doar ele se mai uită la tine cu atâta răceală și îngâmfare.“ Împotriva FGP-urilor (Fantome-Gelatinoase Palide) puteai să lupți cu gaz ilariant. Gândindu-se la asta, Tom a încercat să-și ascundă un zâmbet și l-a privit pe profesor cu toată seriozitatea în ochii lui terni.

— Mai lucrează Chimion cu FMS-ul ăla caraghios?

— Da, a răspuns Tom, încruntându-se.

Nu-i plăcea când lumea îi jignea prietenii. Deși Hugo era, într-adevăr, caraghios.

— Sper ca munca alături de fantome să fie interzisă anul ăsta de Comisia Centrală pentru Lupta împotriva Fantomelor, a spus profesorul, plimbându-se în jurul biroului cu un deschizător de scrisori

auriu în mână. Fantomele trebuie vâdate și anihilate, asta e misiunea noastră cea mai înaltă. Nu se

gândesc decât cum să le facă rău oamenilor: trupului lor, pe care-l invidiază, și sufletului, pe care vor să-l distrugă, să-l mutilizeze, să-l devoreze.

Vocea începuse să-i tremure la ultimele cuvinte și profesorul a trântit deschizătorul de scrisori cu atâta putere pe masă, că vârful i s-a înfipt în lemn. Văzând privirea surprinsă a băiatului, a pus cuțitul la o parte, și-a dres glasul și a mai luat o gură din cana de cafea.

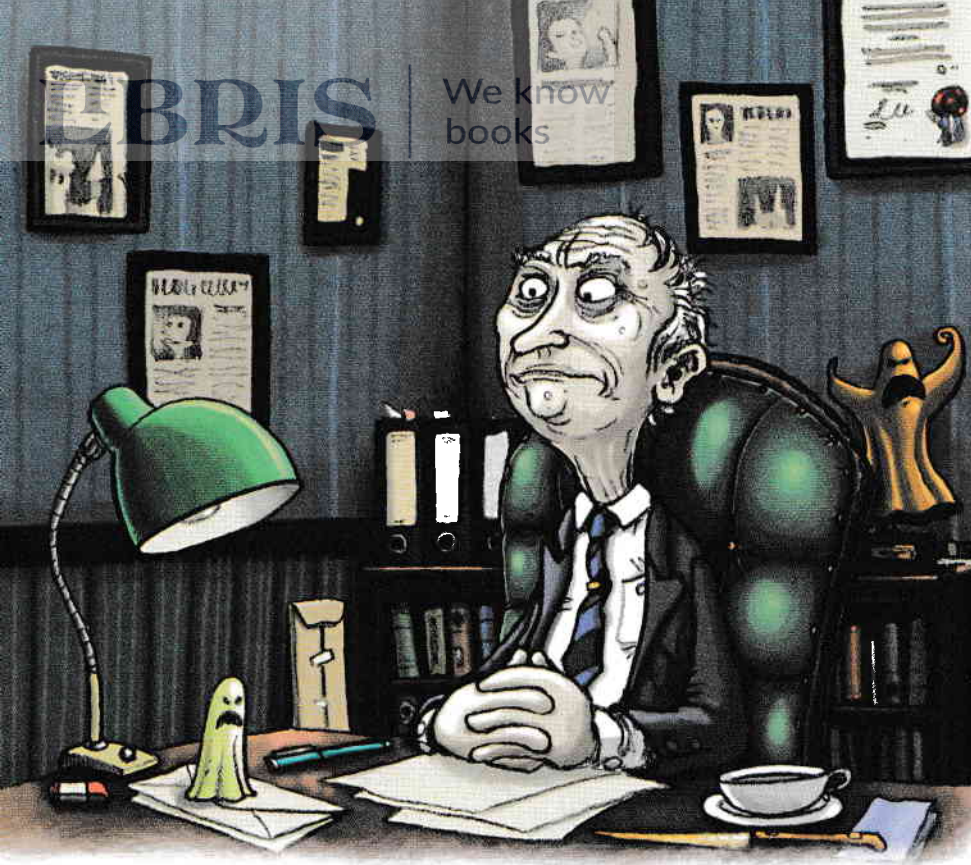
— Bine, hai să nu mai vorbim despre asta și să vedem ce facem cu autorizația ta, Tomsy. Trebuie să-ți spun că mie mi se pare că ești prea tânăr. În mod normal, autorizația de categoria a III-a o primesc doar vânătorii de fantome cu multă experiență. Iar tu, dacă sunt bine informat, abia dacă ai unsprezece ani.

Tom s-a făcut roșu la față de mânie.

— Așa e, a spus el. Dar, la urma urmei, e vorba doar de bântuiri de categoria a treia.

— „Doar.“ Așa e, a zis profesorul. Văd că ai multă încredere în forțele tale. Dar, după cum sunt sigur că știi, chiar și în categoria asta există specii de fantome foarte periculoase.

— Da, dar poți lupta împotriva lor cu mijloace destul de simple, a răspuns Tom. Și, de altfel, mai am de trecut o singură probă practică: să găsesc și să prind o fantomă neclasificată.

„Mereu se întâmplă așa“, și-a spus băiatul. „Dacă ești puțin mai tânăr, toată lumea se poartă cu tine de parcă n-ai putea nici măcar să faci deosebirea între o FMS și o FIT. (Pentru cititorul care nu știe, FMS înseamnă Fantomă Mediu Sinistră și FIT, Fantomă Incredibil de Ticăloasă.)

Profesorul a oftat, s-a lăsat pe spătarul scaunului și

și-a plimbat privirea de-a lungul pereților biroului.

Spre surprinderea lui Tom, pereții nu erau roșii. În general, vânătorii de fantome preferă roșul fiindcă sperie fantomele. Dar biroul lui Mucilagă erau bleu. Pe pereți erau înrămate zeci de tăieturi din ziare în care se povestea despre vânătorile sale de succes.

— Bag de seamă că ești hotărât! a spus profesorul, coborându-și din nou privirea asupra băiatului. Treaba ta. Știi condițiile de bază?

Pentru o clipă, lui Tom i s-a părut că vede un strop de bucurie malițioasă în ochii lui.

— Sigur, a răspuns el. Sunt aceleași condiții ca la obținerea autorizației de categoria a II-a. Trebuie să prind fantoma de unul singur, dar pentru observație și momire pot să folosesc două, maximum trei ajutoare.

— Unul singur, a spus profesorul.

— Unul singur?

Tom l-a privit surprins.

— Credeam că...

— Comisia de autorizare a făcut condițiile ceva mai dificile, l-a întrerupt profesorul. La cererea mea.

Tom de-abia s-a abținut să nu scape un cuvânt urât. Cum avea să-i spună asta lui Hugo?

— În plus, a continuat profesorul cu un rânjet

răutăcios, nu ai voie să folosești decât echipament care respectă normele metodologice ale vânătorii de fantome. Pastele speciale și alte lucruri de invenție proprie, cum mai folosește Chimion, nu sunt permise. Dacă o să recurgi la ele, o să se considere că ai picat.

Tom a încuviințat din cap. Se aștepta.

— Bun, atunci să-ți spun care e sarcina ta, a zis profesorul Mucilagă, dregându-și glasul și deschizând un dosar subțire. Bântuirea de care o să te ocupi a fost semnalată acum vreo trei zile într-un sat, Mlăștineni. Locul se află cam la o sută de kilometri de noi, spre nord-est. Proprietarul singurului han din sat a primit deja o înștiințare că vei ajunge acolo în următoarele zile și că vei avea nevoie de două camere. Ai aici adresa exactă, itinerarul și lista în care sunt trecute pe scurt îndatoririle tale.

Profesorul i-a întins lui Tom un plic închis, care purta sigiliul asociației vânătorilor de fantome.

— Va trebui să prezinți comisiei următoarele: un raport exact al tuturor activităților fantomatice, bătut la mașină, în dublu exemplar. Apoi: ori înregistrări de sunet, ori fotografii sau material filmat cu apariția

fantomatică (se admit și înregistrări termospiritiste, firește). În al treilea rând: o fantomă prinsă, teafără și nevătămată. Noi te sfătuim să folosești o CCC (Capcană cu Compresie la Contact). Când vine vorba de fantome de categoria a treia, utilizarea ei presupune cele mai mici riscuri.

Tom a dat din cap în semn că înțelege. Țsta credea că trebuie să-i explice toate mărunțișurile! Oare nu știa amărâtul că el prinsese deja, împreună cu Chimion & Co., și fantome de categoria șase?

— Mai e ceva? a întrebat Tom, băgându-și plicul cu hârtiile în rucsac.

— Îți doresc o vânătoare de succes! a răspuns profesorul. Sau, cum se spune printre vânătorii de fantome: să nu te pierzi cu firea nici după miezul nopții.

Era ceva în vocea profesorului care nu-i plăcea deloc lui Tom, dar nu a apucat să se gândească mai bine la asta, pentru că Mucilagă i-a și întins mâna. Avea degetele reci, aproape la fel de reci ca ale lui Hugo.

— Mult noroc, Tomsy! a spus el. Și salut-o pe doamna Chimion din partea mea.

— Așa o să fac, a răspuns Tom și a strâns cu hotărâre mâna palidă a profesorului Mucilagă. Cred

că până la sfârșitul săptămânii viitoare o să-mi îndeplinesc sarcina.

— A, da? s-a mirat Mucilagă. Tu ești dintre cei rapizi, nu-i așa, Tomsy?

Profesorul a râs, iar Tom a băgat de seamă că până și buzele îi erau lipsite de culoare.

